

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci žalobce: **J. S.**, bytem XXX/1b, zast. Mgr. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Pplk. Sochora 27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně žalovaného ze dne 2. 12. 2015, č.j. UOOU-12592/15-9,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal žalobou zrušení rozhodnutí předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „rozkladový orgán“ nebo „předsedkyně žalovaného“) blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „prvostupňový orgán“ nebo „UOOU“) ze dne 13. 10. 2015, č. j. UOOU-10175/15-10, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci podle § 62 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) uložena pokuta ve výši 5 000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč.

V podané žalobě uvádí žalobce, že mu byla uložena pokuta ve výši 5 000,- Kč za to, že se bez omluvy nedostavil na předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 8. 10. 2015 v rámci

správního řízení vedeného s I. E. pod sp. zn. UOOU-10175/15, a to přestože mu předvolání bylo řádně doručeno dne 2. 10. 2015, čímž ztížil postup řízení.

V prvostupňovém rozhodnutí žalovaný uvedl, že předvolání k podání svědecké výpovědi na den 8. 10. 2015 bylo žalobci doručeno fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu dne 2. 10. 2015, kdy mu bylo vloženo do domovní schránky, což vyplývá z přehledu České pošty „Sledování zásilek“. Předsedkyně žalovaného toto rozhodnutí potvrdila přesto, že žalobce v rozkladu namítal, že předvolání bylo žalobci doručováno na neexistující adresu.

Žalobce namítá, že předvolání k podání svědecké výpovědi bylo doručováno žalobci na adresu XXX/1, XXX, kterou nelze považovat za adresu žalobce podle § 20 odst. 1 správního řádu, neboť doručovací adresou žalobce je XXX/1b, XXX. Nadto adresa XXX/1, XXX vůbec neexistuje.

Podle žalobce je tudíž postup žalovaného při doručování předvolání v rozporu s § 20 odst. 1 správního řádu a k řádnému předvolání žalobce ze strany prvostupňového orgánu nedošlo, a proto rozhodnutí o uložení pokuty je nezákonné. Žalobce nesouhlasí s názorem předsedkyně žalovaného, že při doručování předvolání k podání svědecké výpovědi nezáleží na přesnosti adresy, na kterou je předvolání svědkovi doručováno.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu zamítnout pro nedůvodnost a k obsahu žaloby uvedl následující.

Žalobci bylo předvolání k ústnímu jednání zasláno na adresu XXX/1, XXX, kterou prvostupňový správní orgán převzal z materiálu Policie České republiky, jenž byl podnětem pro zahájení správního řízení s I. E. Správná adresa žalobce je sice XXX1b, XXX, avšak přes nepřesnost v uvedené adrese nemohlo dojít k záměně osoby adresáta. Jak správní orgán prvního stupně zjistil z doručky i z přehledu České pošty „Sledování zásilek“, žalobci bylo oznámeno uložení zásilky a následně byla zásilka vložena do poštovní schránky žalobce.

Chyba správního orgánu prvního stupně tak spočívala v tom, že k číslu orientačnímu nepřidal písemný dodatek, písmeno „b“. V žádném případě však zásilka nebyla adresována na nesprávné číslo popisné, jak tvrdí žalobce. S ohledem na skutečnost, že právě číslo popisné jako územně prostorový číselný identifikátor unikátní v určité části obce bylo uvedeno správně a že žalobci bylo uložení zásilky oznámeno, je žalovaný přesvědčen, že žalobci bylo řádně doručeno.

Nepřesností adresy žalobce a otázkou doručování se zabývala předsedkyně žalovaného v napadeném rozhodnutí o zamítnutí rozkladu, v němž odkázala na judikaturu, která se týká doručování. Žalovaný odkazuje zejména na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 12. 2010, sp. zn. 23 Cdo 2926/2009, v němž se uvádí, že podmínkou toho, aby písemnost bylo možné pokládat za doručenou je, aby adresát měl objektivní možnost se s ní seznámit. Tuto možnost adresát měl, jak vyplývá z výpisu ze sledování zásilek a z doručky. Dále žalovaný odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 2474/2013, podle něhož se zásilka považuje za doručenou, zdržuje-li se adresát v místě, kam je mu doručováno a je tam doručeno. V tomto případě se zásilka považuje za doručenou, i když si zásilku adresát nevyzvedne. V souladu s uvedeným nálezem má žalovaný za to, že v daném případě bylo doručeno řádně. Skutečnost, že adresa nebyla zcela úplná (chyběl dodatek k číslu orientačnímu), není rozhodující. O doručení zásilky dle žalovaného není pochybnosti také s ohledem na označení nemovitosti a jejich uživatelů na dané adrese. Žalovaný rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního

soudu ze dne 5. 8. 2015, č. j. 2 As 35/2015, který se ve svých závěrech zabývá otázkou, zda je možné spolehlivě učinit závěr o identitě dotčeného účastníka řízení, aniž by adresa musela být zcela správná.

Závěrem žalovaný upozorňuje, že rovněž rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, na které žalobce reagoval podáním rozkladu, bylo žalobci zasláno na stejnou adresu, tedy XXX/1, XXX, jako výše uvedené předvolání. Dle žalovaného tedy bylo předvolání i rozhodnutí žalobci Českou poštou nepochybně doručeno.

Dne 8. září 2017 se u zdejšího soudu konalo jednání, při němž obě strany setrvaly na svých návrzích i argumentech.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:

Žalobci bylo doručováno „Předvolání svědka“ ze dne 21. září 2015 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu: J. S., XXX/1, XXX.

Z doručky vztahující se k této zásilce lze seznat, že předvolání bylo zasláno na adresu XXX/1, XXX, adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení, adresát byl nezastižen, a proto byla zásilka uložena dne 22. 9. 2015, doručka je opatřena jménem a příjmením doručovatele.

Z dokumentu České pošty „Sledování zásilek“ je patrné, že dne 22. 9. 2015 byla zásilka uložena, jelikož adresát byl nezastižen, a dne 5. 10. 2015 byla zásilka dodána do domovní schránky.

Dne 13. 10. 2015, pod č. j. UOOU-10175/15-10, vydal prvostupňový orgán rozhodnutí, kterým žalobci podle § 62 odst. 1 správního řádu uložil pořádkovou pokutu ve výši 5 000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč.

Proti rozhodnutí podal žalobce rozklad, v němž namítá, že předmětné předvolání mu nemohlo být doručeno, argumentuje obdobně jako v žalobě a trvá na tom, že nebyl správním úřadem řádně předvolán k ústnímu jednání nařízenému na den 8. 10. 2015.

V napadeném rozhodnutí ze dne 2. 12. 2015 rozkladový orgán konstatoval, že přípisem ze dne 21. 9. 2015 prvostupňový orgán předvolal jmenovaného jako svědka k podání svědecké výpovědi, který se však bez omluvy nedostavil. Následně byla proto jmenovanému uložena pořádková pokuta. K rozkladové námitce předsedkyně žalovaného připustila, že si správní orgán prvního stupně neověřil správnost adresy uvedené ve spise Policie České republiky, současně však poukázala na zjištění z vrácené doručky a z přehledu České pošty s tím, že předmětné předvolání bylo jmenovanému přinejmenším oznámeno. Žalobci bylo oznámeno uložení

zásilky, což rozkladový orgán považuje za doručení fikcí v souladu se správním řádem, a to vzhledem ke skutečnosti, že se v případě čísla popisného XXX jedná o územně prostorový číselný identifikátor budovy, který je v dané části unikátní.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

V daném případě se soud nejprve zabýval otázkou, zda došlo k řádnému doručení poštovní zásilky, tedy předvolání svědka ze dne 21. 9. 2015, když adresa žalobce byla odesílajícím správním orgánem určena jménem, příjmením, ulicí, včetně čísla popisného, směrovacím číslem a označením obce, a to za situace, kdy dodatek čísla byl označen nesprávně číslicí „1“, namísto správného označení „1b“. Mezi účastníky není přitom sporné, že údaje týkající se označení jména, příjmení, ulice, včetně čísla popisného, směrovacího čísla a označení obce, jsou správnými údaji.

Podle § 20 odst. 1 správního řádu se písemnost doručuje fyzické osobě na adresu pro doručování, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, do místa podnikání ve věcech týkajících se podnikání, nebo na elektronickou adresu při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě. Fyzické osobě lze však doručit písemnost také, kdekoli bude zastižena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby provádějící doručení doručit i mimo územní obvod správního orgánu.

Citované ustanovení § 20 odst. 1 správního řádu koncipuje možnost doručování poměrně široce, přičemž zásadní podmínkou je, aby zásilka mohla být objektivně doručena do sféry adresáta. Druhá věta tohoto ustanovení „Fyzické osobě lze však doručit písemnost také, kdekoli bude zastižena.“ svědčí o tom, že v souladu se zákonem lze doručit písemnost fyzické osobě všude tam, kde se této osobě může písemnost objektivně dostat do rukou. Nezáleží přitom na přesnosti uvedené adresy, ale na tom, aby se zásilka nezaměnitelným způsobem dostala do rukou určeného adresáta.

V daném případě je v adrese uvedeno jak číslo popisné, tak číslo orientační, která jsou oddělena lomítkem, přičemž popisné číslo je uvedeno první. Toto zdvojené číslování je doprovázeno dále tím, že orientační číslo obsahuje dodatek ve smyslu § 5 odst. 2 vyhl. č. 326/2000 Sb., o způsobu označování ulic a ostatních veřejných prostranství názvy, o způsobu použití a umístění čísel k označení budov, o náležitostech ohlášení o přechíslování budov a o postupu a oznamování přidělení čísel a dokladech potřebných k přidělení čísel.

Dle soudu je v dané věci podstatné, že při doručování byla předmětná zásilka doručena a to s odesílajícím uvedenou adresou XXX/1, XXX. Bylo tedy doručováno na popisné číslo XXX a současně na orientační číslo 1, byť za situace, že existuje reálně pouze orientační číslo 1 s dodatkem b. V takovém případě je dle soudu zřejmé, že popisné číslo XXX je v dané části XXX unikátním územně prostorovým číselným identifikátorem budovy a toto číslo je spojeno s orientačním číslem 1b, přičemž s číslem 1 popisné číslo XXX neexistuje (což vyplývá i z žaloby samotné). Za právě popsané situace dospěl soud k závěru, že adresa, na níž bylo doručováno, je adresou odpovídající adrese žalobce podle § 20 odst. 1 správního řádu. Současně je ve správním spise doloženo (jak doručenkou vztahující se k „předvolání“, tak dokumentem České pošty

„Sledování zásilek“), že předmětná zásilka byla vhozena do schránky žalobce. V návaznosti na výše uvedené právě tato skutečnost podpůrně dokládá doručení zásilky žalobci, který by jinak nemohl mít na doručované adrese poštovní schránku se svým jménem a příjmením. Nadto z žádného dokumentu nevyplývá, že se na uvedené adrese zdržují 2 osoby shodného jména a příjmení, které by hypoteticky mohlo znamenat doručení jiné osobě.

Lze se ztotožnit s žalovaným, že nezáleží striktně na přesnosti uvedené adresy, ale na skutečnosti, zda měl adresát objektivní možnost se s obsahem zásilky seznámit. Jak vyplývá z doručky a z přehledu České pošty, adresát byl informován o uložení zásilky, byla tak splněna podmínka k tomu, aby bylo možné konstatovat, že zásilka byla doručena. Je třeba připomenout, že na totožnou adresu, tj. XXX/1, XXX, bylo zasláno i napadené rozhodnutí, které žalobce řádně obdržel, což je zřejmé z navracené doručky. Při posouzení případu dospěl soud k závěru, že absence rozlišovacího označení „b“ na adrese uvedené na poštovní zásilce neměla objektivně schopnost záměny či nedoručení zásilky žalobci.

Lze tedy uzavřít, že i přes chybějící dodatek „b“ na adrese uvedené na poštovní zásilce, byli pracovníci provozovatele poštovních služeb schopni určit poštovní schránku patřící žalobci, a proto lze konstatovat, že dodáním do domovní schránky bylo předvolání řádně doručeno fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu.

Pro úplnost soud uvádí, že podle správního spisu bylo i prvostupňové rozhodnutí ze dne 13. 10. 2015 taktéž zasláno na uvedenou adresu XXX/1, XXX (tedy bez dodatku k číslu orientačnímu). Žalobce si však rozhodnutí převzal, což stvrdil svým podpisem na doručence (14. 10. 2015).

Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. září 2017

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: H., DiS.